

MAK2030

Ma ei hakka siinkohal kordama neid seisukohti mida varasemalt on juba esitatud. Võibolla tugevdan mõningaid ehk.

Kliimamuutused, bioloogilise mitmekesisuse vähenemine, mullastiku degradeerumine ning mageveevarude kvaliteedi kiire halvenemine on reaalsed probleemid ja nendes küsimustes peab Eesti võtma väga selgeid ja jõulisi samme, nii ka MAK2030 puhul.

Kliimamuutustega seoses peame Eesti kontekstis valmistuma kuumalaineteks, tormisuse suurenemiseks ja paduvihmade sagenemiseks, siis nende mõjude leevendamiseks peab metsade uuendamisel ka arvestama. Looduslähedane metsade uuendamine tagaks ehk kõige tõhusama toimetuleku.

Kuivendamise mõju metsa ökosüsteemidele. See on mitmetahuline probleem. Metsade kuivendamine tagab küll paremad majandustulemused, kuid sellega kaasnevad ökosüsteemide muutused, muutub ka süsinikuringe.

Kuivendamise tagajärjel liigub vesi ökosüsteemidest kiiremini minema, sellega kaasneb toitainete ärakanne metsadest. Toitained liiguvad aga veekogudesse, lõpuks Läänemerre. Veekogude seisukord on meil niigi pigem kehv.

Toitainete leostumine võimendub veel kui raietööde käigus on lõhutud mullastikku kaitsev alustaimestik, mille tagajärjel suureneb erosioon.

Erosioon metsaaladelt kiireneb koos kliimamuutustega enam sagenevate paduvihmadega.

Intensiivse metsamajandamisega muutuvad metsad pigem KHG emiteerijateks. Metsade majandamine peab toimuma viisil et see toetaks süsiniku akumulatsiooni.

Metsade poolt pakutavad ökosüsteemide hüved on suuremalt jaolt ühisvara, need hüved tekkivad emergentsetena. Metsamaa registrijärgsel omanikul on võimalus nende tekkimiseks tingimusi luua, kuid nad tekivad siiski ise. Metsade käsitlemine vaid varustavate hüvede allikana võib viia ühisvara, teiste ökosüsteemi hüvede kahjustumiseni.

Mihkel Kangur

ökoloog